

BORSSZEM JANKÓ

Janina Olga.

Eleinte a lapok azt irták róla, hogy grófnő s kisült, hogy nem az; eleinte azt irták, hogy kitünően zongoráz, de kisült, hogy — belesült.

Nem nagy baj; dormitat etiam Homerus. Bezzeg nem dormitált volna, ha csak három házzal odább is Janina urhölgy üti a zongorát.

Oly erő van az urhölgy ujaiban, mintha nem is Janina Olga, hanem Olgana Jani volna ő nagysága.

Ennek a vagdalásnak a Liszt-körökben „lelkesedés“ a neve; hatalmas kar kell hozzá, ép ez okból a „Lelkesedésre“ maga Liszt írta, hogy az — férfikar.

A zsenialitás különben el nem vitatható a tisztelt vendégtől; feltűnést okozna, ha nem is liszttel puderoztatná a haját.

Az tagadhatlan, hogy Janina urhölgy szebb férfi, mint Reményi, ámbár Reményi meg azt állítja, hogy Plotényi Nándor szebb asszony, mint Janina.

B. J.

Prókátori csodabogár.

A Tiszaárja ellen gátaink által védett egyletünknek — nem csak az a saját eddigelé nem tapasztalt belső, de még más vidékekről is hozzánk bocsátott és tolt víz — területe legnagyobb részét elborítvák: ily iszonyu csapás intésére, miről gondoskodni és intézkedni céljából ezen ápril hó 20-ára d. e. 10 órára, Heves (nem Szolnok) mezőváros községében tartandó tanácskozányra, a t. cz. illetőknek érdekeltégét sürgősen felkérem. Kelt Pesten, 1871. ápril 1-én.

S. J.

Gott über Csetnek!

A hires dohan természetű Csetnekbul küldenek nekem a következő emancepált csetneki-dohán csoda-bagót, a kit szórul-szóro igtatom ide. Sp. I.

P á l y á z a t.

Gömörmegyében kebeleztet Csetnek városi orvosa 400 frt évi fizetésből álló állomás, melyet a szomszéd gyárak is m. e. 200 frttal szoktak szaporítani, s melynek vidéke és értelmisége szép orvosi gyakorlatot ígér, megürlvén, annak betölthetése végett illetők a pályázatra telhivatnak, pályázhatnak pedig a tót nyelven is beszélő keresztény orvosbész tudorok.

REMÉNYI JÓZSEF,
Csetnek városi főbiró.

FRANCZIA ÁLLAPOTOK.

Több nappal ezelőtt, a francia köztársaság, a mámor félreismerhetlen jeleivel, az épen arra zúgó párisi Communebe esett és a hullámok által elragadtatott. A lélegzefogytával a szin helyére odakésedelmező Thiers, a rendelkezésére álló teljes lassúsággal és saját Aumaljának koczkáztatásával, Mac Mahonment őt nyújtott oda neki. Az ismét fölmerülő köztársaság azonnal utána is kapott, de már annyira elgyengült, hogy kimentetvén, most oly veszedelemben forog, miszerint félő hogy beleszármazik a lappangó Napoleon.

* * *

A párisi commune decretálta, hogy, tekintve: miszerint küzdelmének célja az emberek testvéresülése, a sziámi ikrek, Chang és Eng polgárok, Európa elnökeivé neveztetnek ki.

Berlinből

a rumániai fejedelem a következő táviratot vette: „Sitz en bleiben!“

Bécsben

nines ugyan minister-krizis, de annál több a krizis-minister.

Vilhelmus

császár parancsára a „Times“ szerint a versaillesi palotából sok pompás butor vándorolt Berlinbe. A versaillesi lakosok a vasutnál ráismervén a nagy szurkos ponyvák tartalmára, így kiáltának fel: „Butor!“

(Nyelvészeti jegyzet. Butor, olv. bütör, . . . szjt jelent. Nem volna helyesebb bütörionak nevezni?)

A „B. J.“ linguistái.)

Madridból

Amadens király tegnap este a cerceleben több udvarhölgytől ezt kérdezte: „Senorák, nem vélik önök, hogy én már szörnyen régóta uralkodom?“

„A kik megint itt vannak.“

Sigra Zacchi. *O gioja! o amore!*

Sigr. Pantofini. *Amate il tenore? . . .*

Fizze ghepore!

Sigra Zacchi. *La sua grazia, la sua voce!*

Sigr. Pantofini. *Perdio, non hallo abból szót se!*

Sigra Zacchi. *Trrrremendo!*

Sigr. Pantofini. *Ha! son' la borotva fenendo!*

Sigra Zacchi. *Marrrrroni!*

Sigr. Pantofini. *Macarrrrroni!!*

Sigra Zacchi. *Andiamo á Torino . . .*

Sigr. Pantofini. *Ritorno á Ciaslauvino.*

(Odamennek. A közönség tapsol.)

Felelős szerkesztő: Quassia Ede.
Tulajdonosok: A vízkárosultak.
Kiadó: Pesty Misericordia u. hólgy.

Ára:
1 számnak . . . . . 1 frt.
2 számnak . . . . . 3 frt.
3 számnak . . . . . 5 frt.

A HOL A BAZÁR KEZDŐDIK.

— BAZÁR-UJSÁG. —

Kéziratok, ha ötvenes vagy százas bankók háttára írják, bérmentetlennel is elfogadják, de csak ismeret vagy ismeretlen kezekből. — Ily kéziratok vissza nem adtnak.

A t. ez. közönség kéri, magát nagy bankókkal látni el, miután váltani egyáltalán nem lehet.

1871. Bazárhó 1.

Mottó: „Kétszer kettő — öt“

Első év-árviz.

A hol a jótékonyág kezdődik.

(Qu.) Hogy hol kezdődik a jótékonyág? Kétségkívül minmagunknál.

Azaz, hogy a vízkárosultaknál.

Mert ez egészen mindegy, miután mi azonosak vagyunk a vízkárosultakkal.

Oui messieurs, les vice-caroschultes c'est nous.

A vízkárosultaknak is maguk felé hajlik a keze.

Oh, a víz!

Melyikünk ne károsult volna már meg életében egy könyösepp által?

Vagy egy lyricus vers által?

Vagy egy harmatsepp által, mely keble forró kelyhét meghűtötte?

Vagy a Duna által, melynek egyik gőzhajó-társulata öt részvényességbe fonta be?

Vagy másképp?

Ime tehát, mindnyájan vízkárosultak vagyunk.

Midőn ezért a vízkárosultakon segítünk, kin segítünk tulajdonkép?

Önönönmagunkon.

A hol az „r. l.“ kezdődik.

Főlépcső, bazárhó.

A közbiztonság kies vidékünkön, fájdalom, mégis igen rossz állapotban áll. Ime egy flagrans eset illusztráció gyanánt: (Az idézett illusztrációt nem találtuk a borítékban; hihetőleg t. tudósítónk elfeledte azt belezárni. Szerk.) Virányi Haluska urhölgy, ki a bazár egyik legszebb virágárusnője, épen most érkezett meg, s a főlépcsőn erőlyesen haladt fölfelé virág-kosarával. Ekkor egy ismeretes rablóbanda rohant rá, mintegy tíz egyénből álló, kik frakk, cylinder és kivágott mellény által fölismerhetlenekké tették magukat. E gonosztevők V. urhölgyet tömegesen megrohantván, minden virágaiból kifosztották, sőt elég malitiosusak voltak, őt arra kényszeríteni, hogy mindnyájuk pucyilárisait a gyöngé hólgy czepejébe fől a lépcsőn. Ezalatt ők nyomtalanul eltűntek, s a hólgy a legnagyobb zavarban van, hová tegye az idegen tárczákat. A gonosztevők kézrekerítése valószínűtlen.

r. l.

A gázcsillár alól, bazárhó 1.

Videkünk egyik legelőbbkelő emberének, Pohossy Kalamár földbirtokosnak, esze egyszerre megzavarodott. Azon mániája van, hogy minden hólgynek, ki reánéz, egy-egy pillantásért egy-egy ötförintost fizet. Egy kézzsörítésért a minap 356 frt 17 krajczárt s egy nadrág-gombot adott, — ebből állván összes készpénze. Ugy hallom, a szerencsétlent kura-téla alá fogják helyezni... bazarlás miatt.

rr. II.

* * *

Főajtó, bazárhó 1.

Hallatlan scandalum! Hihetetlen botrány! Egy polgári osztályhoz tartozó ur ma a bazárba jött anélkül, hogy száz frtnál többet tett volna zsebébe. Alig hogy ez kitudódott, a bazár poroszló galléron ragadák a neveletlen egyént és kivezették a teremből; az említett 100 frt birság gyanánt lefoglalattott.

rrr. III.

A hol az ujdonság kezdődik.

* Az uszodák fölállítsa már megkezdett, miután a város atyái kötelességöknek ismerték arról gondoskodni, hogy azon perczen, midőn az emberek bazárjukban utolsó ingöket is a vízkárosultaknak áldozzák, legyen hely Pesten, a hol... uszónadrágban jelenhet meg az ember.

† „Pénztelenek klubja“ nyílt meg ma a déli órákban a redoute étterme első emeletén. Tagjai lehetnek min azok, kik a bazárban egész vagyoniukat elvesztették.

(Tancred lovag ismert íróatársunk, mint halljuk, tancreditbankót szándékozik megnyitni a vízkárosultak fölségelésében pénzkárosultak javára. A legelső finanszkapacitások megígérték közre nem működésüket.

§ Inyenczinket figyelmeztetjük arra, hogy Hollan Ernőné asszonyság charcuterie-kereskedésébe épen most érkezett a legpompásabb debreczeni kolbász. Egy millimeterje 10 frtjával kel. A ki számot tart rá, ugyan-csak siessen.

* A nemzeti színház játékrendje a bazár-napokban következő: bazárhó 1-jén: „Der letzte Zwanziger“, ford. Tancred lovag; 2-án: „Das letzte Zehnerl“, ford. Quassia Ede; 3-án: „Der letzte halbe Kreuzer“, operette, (Saxlehner k. a. beneficije.)

□ Szivarozóknak. Gr. Andrásy Aladár né tisztességes öltözetű fiatal ember a lánchidról a Dunába ugrott, melyben nyomtalanul eltűnt. Öngyilkossága okai ismeretlenek, csak anyai bizonyos, hogy 9 órakor a bazárba ment, és 10 órakor zilált pénzviznyok miatt volt kénytelen véget vetni életének. Legyen neki könnyű a víz.

— Öngyilkosság. Ma reggel 10 órakor

egy tisztességes öltözetű fiatal ember a lánchidról a Dunába ugrott, melyben nyomtalanul eltűnt. Öngyilkossága okai ismeretlenek, csak anyai bizonyos, hogy 9 órakor a bazárba ment, és 10 órakor zilált pénzviznyok miatt volt kénytelen véget vetni életének. Legyen neki könnyű a víz.

A hol a gseft kezdődik.

— Jelentés a bazár-forgalomról. —

A bazár első napján az üzlet minden ága jelentékeny lendületnek örvendett. A vevők nagy száma az árakat kivétel nélkül felszököttette. A déli bőzén nagy virágcsokrok 15—20, kicsinyek 5—10 frtjával árultak; egyes virágok 1—2 frtjával kapósak voltak. Vízitkárták név nélkül 50 ft. száza; szivarok (zuzottak) 2 ft. darabja; árpacukor latja 4 ft. 50; papir hozzá 28—30 kr.; egy pohár meleg limonádé hidegen 1 ft. 80; hideg fagyalt melegen 3 ft.; dto borralalóval 10 ft.; galanterie-árúk: egy pillantás (aszaltan) 1 ft.; dto melegítve 2 ft.; egy darab keztyűs puzsi 5 ft.; egy mosoly (savanyított) 10 ft.; dto czukorral befözve 25 ft.; egy db. bók (marinirozva) 7 ft. 59; dto füstölve 6 ft. 59; dto a la frangaise garnirozva, 12 ft. A délután folytán az üzlet menetekissé lanyhult.

A HOL A TÁRCZA KEZDŐDIK.

TANKRÉD LOVAG MESÉI.

(Második gyűjtemény.)

A lilaszinü Nimród,

vagy

a görög hipopotamus baklövésai.

I. FEJEZET.

Épen akkor történt, mikor...

Psz... sz... sz!

II. FEJEZET.

A virág mindazonáltal tovább illatozott.

Nimr...

De csit!

III. FEJEZET.

— — — Ugyanakkor...

Ha lilaszinü nem volna, ugy...

Hogy miért, azt az olvasó bizonyára rég kitalálta.

IV. FEJEZET.

A világ már akkor is kerek volt.

Görögországban akkor még voltak hipopotamusok.

A hipopotamus vizilovat jelent.

A vizilónak a vízkárosultak bazár-uj-ságában tárcza regényi helyre jogos igényei vannak.

Hippopotamus! — — —

Yes, Myladies!

V. FEJEZET.

A tudós nimród tovább conjugált:

— Hippopoto, hippopotas, hipopotat; hipopotamus, hipopotatis, hipopotant.

Az ezt tárgyaló értekezés a magyar tud. akadémia nyelvészeti osztálya által adott ki.

VI. FEJEZET.

Midőn ezen értekezés a hipopotamus szeméi elé került, rémület fogta el a szörnyeteket.

Mily világozóság!

Mily villámcsapás a philologia föllegeiből.

Most tudta csak meg, hogy ő tulajdonkép nem zoológiai viziló, hanem egy nem létező latin igének — — —

Csitt! Vegyünk lélegzetet!

Várjunk egy negyedóracskat!

— — — jelentő módú jelen idejének többes számbeli első személye.

Borzasztó öntudat!

Fogászat valószínű meg egész rémületét.

Azaz: egész fogát rémité meg a valóság.

Azaz: rémült való fogát meg egészszégét.

Vagyis: rémület fogát el egész valóját.

A világ forgott vele.

Elájult.

(Folytatása következők?)

A Jókai-színház jubileuma Kolozsvárt.

Melodramaticus capriccio,

fotografiákkal, festett tüzzel, janicsár-muzsikával,

dobvel, sípvel és trombitával.

Biztatására a serdülő és elégtételére a veterán komédiásoknak, ékes rajzokban feltüntetve és tanulságos jelenetekre fejtve.

MÓRICZ. Cara uxor, megvan! Megyünk Kolozsvárra. Eszünk a népszerűség sódarából és iszszuk rá a dícsőség borát.

ROSAMUNDA. Biz az jó lesz. Majd megmutatom én nekik, hogy kell játszani Juliát, Dásdemonát, Stuart Máriát és Opheliát. Ha Paulayné adhat karesu szerepeket, akkor én . . .

MÓRICZ. Jó, tedd azt. Most azonban hol a kuffer? Pakkoljunk! (Pakkolnak.)

Hoczi csak az ünnepő parókámat. Igy. Mármost a a zsidóparokát is, meg a paraszt kalapom, meg a mágnási kucsám, meg ékes regényírói pennám, meg a kardom! — Helyes, rendben van, mehetünk. Még csak a szerkesztőségbe nézek. (Odamegy.)

SZERKESZTŐI SZEMÉLYZET. Éljen a szerk . . . MÓRICZ. Csitt! Majd ha visszatérek boldogítva „Hon“, hadd halljam nevémet torkajtokon. Aztán valahogy valami okos dolgot ne kövessetek el. Netek krajezár. Osztozkodjatok. Vezérezikket csak akkor, ha a Királyhágón tul leszek. Különben Czeglédről irhatjátok már az üdvözlő szónoklatot. Itt van a zsebemben. Servus és — kellő zajt!

SZERKESZTŐI SZEMÉLYZET (nagyzajogva.) Meglesz, meglesz, meglesz!

Honi telegrammok.

KÖBÁNYA. E perczen utazik itt át Jókai. Dörgő moraj és öröm-röffenések.

KÖBÁNYA ÉS VECSES KÖZT. Örömtűz egy pásztor pipájában. Éljen Jókai. Harang- és kolompzugás.

CZEGLÉD. Pörkölt. Éljen. A népben nagy ujonezozás. Husz iteze bor. Éljen. Fütty. El.

SZOLNOK. Hullámzó tömegek a Tiszában. Halak orditanak. Csukasírás, potykazokogás. Paprikás kecsgettetések.

ARAD. Az első román. Kova, tapló, a c z é l nélkül. A c z é l mégis el van érve. Fütty. Éljen. El.

KIRÁLYHÁGÓ. Határdomb hegygyé dagad lelkesedéstől. Róka lukból kibuvik. Jókai országba bebuvik.

KOLOZSVÁR. Nagy torony elájul. Káposzta örömrtyogásnak indul. Töltött 106 (árú); ötször melegített 99 (készpénzben.)

MÓRICZ. Készüljünk előadásra, asszony. „Szeretett népem! Midőn . . .“

ROSAMUNDA. Ne olyan magosra a karod. Hisz ugy állsz ott, mintha valakit pofon akarnál ütni.

MÓRICZ. De pofon ám, csak olyan kicsi ne volna.

MÓRICZ. Radacsin, bumbum! Radacsin, bumbum! Csinnadarassza bum, burubummm! (Éljen!) Tisztelt lakós uraimék! (Halljuk!) Ma a nemzeti színházban nagy-szerű előadás a magasabb színművészetből. Mézesmadzag-sodorítás! A tiz ölnyre a föld felett kifeszített népszerűsége-
n solo táncz! Politikai bukfeneczek! Egy szuszra hideg-és melegfuvás! Színes üvegcserepek játéka. Herrrrrein! Mindjárt kezdődik. Eintritt egy peták. Asszonyok felét. Gyermekek ingyen. Radacsin, bumbum! Radacsin, bum-bum! Csinnadaratta bum, burubummm! (Éljen. A vonat a szomszédutczába fordul.)

ROSAMUNDA. Tisztelt közönség! Itt van! Első szin-padi kísérlete. Kérek elnézést.

MÓRICZ. A kolozsvári színház ugyanakkor ünnepe-lén százados évfordulóját, midőn én jelenek meg önök közt: kérem önöket, ne méltóztassanak magukat hábor-gattatni és sziveskedjenek a színházi jubileumot is megülni. (Freneticus taps. Ellágyulás. Lelkesedés. Több hang: „Mily szerénység!“)

Ölelkezések.

Óh, Erdély disze, főur, ide a kebelemre! Mi volna nélküled a magyar!

Lúfű székelyem, ide a kebelemre! Mit érne nélküled a haza!

Rumuny testvér, ide a kebelemre! Legderekkabb ma-gyar emberulu az oláh!

Mócsi, druzsám! Küm an mein Herz! Te vagy dicsősége nemzetemnek. Soll iach leben!

More, fistes druzsám! Vaskandóre! Ide ázs in sívemre! Csák én írtelek tíged, csák in szeretlek tíged, testvíri szeretettel. Dikhez!

1-ső polgár. Te, hát Jókai-ünnepünk van-é nekünk, vagy színházi jubileumunk?
2-ik polgár. Épen ezt akartam kérdezni tőled.

(A fotografus meggazdagittatik.)

(Parókai Mór első authenticus fényképe. Ki fog osztogatni örök emlék okáért. Nagyobb elterjedés végett, a Borsszem Jankó műhelyében sokszoroztatik.)

Manifestum.

Kedvelt erdélyiek!
Megalégedéssel fogadám hódolástokat.
Gondoskodni fogok róla, hogy hű ragaszkodások hírért postáim megvigyék a világnak.
A Hon fölvirágzása lesz ezentul is legfőbb gondom.
Ápril 1-én új évnegyed kezdődik. Emlékezzetek meg ápril 1-éről. Isten veletek.
Még egyszer, köszönöm.
Kelt Kolozsvárt, stb.

I. Maurus, m. p.

Están bátyánk dalai.

Midőn Sanyi kérdezné, hogy miért méne április 13-án
a „Rómejó és Júlija“ feőpróbájára. *)

Kíváncsivá tett egy barátom,
Már nem is tudom, hogy melyik?
Mondván, hogy e darabban látom.
Mint hal meg egy lány mert iszik.

Én nem hívém, s hevében eztán
Barátom ekkép szónokol:
„Nézd meg, s ha úgy van, akkor Están —
Fogadd, hogy többé nem iszol.“

Ráálltam. „Boldogtalan!“ mondod
„Ily nagyba hogy fogadhatál?“
Ne légyen, Sanyim, semmi gondod —
Italtól nem lehet halál.

Ott voltam hát, és folyt a játék
És láttam, hogy a dolog áll:
Egy ifju lányzót inni láték
Es ebből lett zavar s halál.

Barátom ujjong; ámde vissza
Ezt felelém én akkoron:
Nem hallod, milyen szóval iszsza?
„Romeo, ezt neked iszom.“

T. i. tény, hogy ott volt.

E lány hibázott, jó, azt látom,
És lakol érte keserűn;
De nem hogy iszik, óh barátom,
Nem az a tragikai bűn.

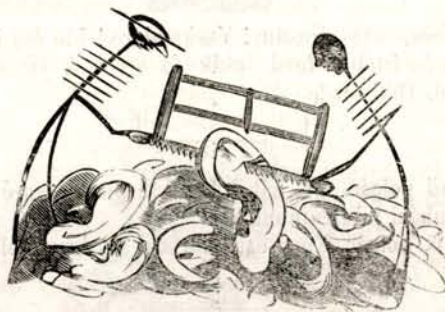
A temetőre azért viszik,
Azért követi Romeó,
Mert másnak s nem magának iszik,
Mert ez meg nem bocsátható.

Mert másért élni, halni lehet,
De másért inni? — Nem, soha!
Hisz ha én innám Sanyi helyett —
Rég ott volnék, hol Julia!

ZENE-TÁRZA.

Nem bábé, hanem . . . .

— A II. filharmoniai hangversenyen. —

A Mihailovics féle „Geisterschiff“-en volt a sor, de mielőtt következett volna, egy szomszédommal a jövő zenéről disputába keveredtem, melynek folyamában emez, a mindent festő muzsikáról a következő adomát beszélt el:
„Volt nekem egy szelleműs zenebolond ismerősöm, (ne csodálkozzék az ellenmondáson, mert nem az,) a kit zene-mániája csak azért nem tett nevetségessé, mert nagyon őszinte volt s nemcsak mély érzékből, hanem még mélyebb tanulmányból és értelemből eredt. Egyoldalúsága és fogékonysága tultett mindenben, a mi e nembem még eléfordult. Beethovenről beszéltek, hogy Ries barátjával zivatarban barangolva a hegyek közt, beleénekeltek a bömbölő menydörgésbe és bravót kiáltott, mikor a mennykő eltalálva az ő izlését, úgy végezte rémes dallamát, a hogy ő énekelte; ellenkező esetben pedig bosszankodva felkiáltott: „Hamis! Ezt rosszul csináltad — kezd elöl! — Bravó, bravó! Így van jól! Én sem csinálhattam volna

különben. "Az én barátom azonban tultett Beethovenen: ő kitalálta a zenei esést a fa-fürészelés egyhanguságából, a hintók robogását ütemre szedte és a diskordok titokszerű melodiáját leste az üvegtáblán végig karczó aczéltoll visításából is, melytől más embernek nemcsak füle, hanem foga is megfájdul. Hogy az emberi beszéd erejét nem az értelemben, hanem a hangesésben kereste, az még hagyján; de elmélete nyomán odáig jutott, hogy nyelvet konstruált az állatoknak s ezeknek korlátolt hangsorából diadalmasan magyarázgatta, mily mély lelki életet folytatnak e lények csak a zenei fülnek hozzáférhető belsejükben. Fejtegetéseinek legkedveltebb tárgya, példája és argumentuma egy kedves, fehér kis pudli volt, melyen legbizalmasabb körben szerette produkálni elméletét. Egy este legvirágosabb kedvében különös lelkesedéssel szónokolt kedvencz tárgyáról s mi kedvvel hallgattuk, mert mint minden rajongó, ha meg nem győzött is, de gondolkozóba ejtett és elragadt. Előhozatta pudliját — Psychének hívta a szegény párát —; mint orakulumot odatette a fehér abroszra s kezdte faggatni mindenféle baráti czibálásokkal és czirógatásokkal, fülcsipéssel, farkhuzással, szőrborzongatással és hátbarugással, melyekre Psyche a változó benyomásoknak jól-rosszul megfelelő „természeti hangokra“ fakadt. Az én barátom pedig e hangokat mind nagy diadallal leste, a zongorán mindjárt utánozta s nekünk a mesterek műveiből vett példákkal demonstrálta, hogy ők is a hasonló érzelmeket hasonló hangsorokkal fejezték ki. De most az experimentum non plus ultrájának kellett következnie. Barátom előre figyelmeztetett bennünket, hogy Psychén most oly műtétet fog véghez vinni, mely jelen fennkölt hangulatát egyszerre lejjebb hangolja. Ez átmenetet a mesterek többnyire oly módon szokták jelezni, hogy a dominans hangot bb-vel, két félhanggal lejjebb szorítják; Psyche ugyanezt teendi. Ezzel barátom szegény Psychére rátette két kezét s testének a külső benyomásra legalkalmasabb részén oly nyomást kezdett kétéfelül gyakorolni, melynek multhatlanul a legnagyobb hangulatot kellett a szegény párában eléidézni. Psyche kinosan vonított s kinjának eredménye egy hang volt, melyre barátom győztesen felkiáltott: Bébé — megvan! Bébé — hallották? Bébé, bébé!" —

Azonban Psyche nem látszott oly büszkének zenei productumára, mint gazdája, hanem menten leugrott a fehér abroszról és mintha a rossz lelkiismeret kergetné, elbujt a szoba egyik sarkába. Mi pedig komikus zavarban néztünk össze, mert a fényes abroszon ott maradt Psyche kinjainak egy másik, nem zenei jele, melyet szóval vagy hanggal rajzolni senkinek sem adatott, kivéve annak, a ki mindent képes mondani: az ártatlanságnak. Ez ártatlanság jelen volt barátom négy éves kis lányának képében, a ki haraggal mutatván az abroszra, fölkiáltott: „Papa, nem bébé, hanem ká k á!“ A társaság erre nem bírta tovább fékezni jó kedvét s a bb-re és kk-ra egy ff erejével kitörő háhá következett, mely . . . de csitt — kezdik a „Geisterschiff“-et. . . .

„La stagione.“

— Olasz stanzák. —

Sopran.

Oh mily rideg agyagból gyúra
Téged a mostoha natura:
Ha arczod hangol szomorura,
Nem vidit a koloratura.
Dalodat a szél elkapdossa
Bár trillát uj trillára nyujts.
De bájord változatlan Fossa!
Szépséged örök, dicső Gruits!

Primadonna.

Nem egy erős hangot vág ki
Donna Giovannóni-Zacchi.
Nincsen rajtad mit megróni
Donna Zacchi-Giovannóni!
Szent az, mint az oltár-ima
Hogy te vagy a donna prima.
Tisztes, méltó alakodra
Rátekintve, meggyőződöm,
Hogy te vagy az első donna
A ki énekelt e földön.

Tenore amoroso.

Corzi vagy, de nem Napoleon,
Tenor vagy, de alig hallhatón,
Hal is vagy, de csuka-fark,
Achilles, de csupa sark.

Bariton.

Mily neven kell téged híni,
Derék, dicső Pandolfini!
Szeretlek én; megmutattad,
Hogy tudsz játszani, dallani.
De legjobb az, hogy miattad
A többit nem hallani.

A szerző.

S fizetünk ezért mint köles
Oh Boccolini Herköles!
Bár olasz vagy, a mit te tettél,
Bizony nem nepotismus az —
Azok közt, kiket szerződtettél,
Esküt tehetsz rá, nincs olasz.

(Belügy.)

Tóth urnak, a „B. Miska“ szerkesztőjének, Pesten.

„1000 forint jutalom!“

E czim alatt jelent meg a „Bolond Miska“ legutóbbi szá-
mában egy hozzám intézett felszólítás, mely Tóth urnak sike-
rültebb humoreszkjei közé tartozik. Őszintén mondom, rég nem
mulattam úgy a „Bolond Miskán“ mint ezúttal. Kifogyván lop-
szemen szedett, szubvencziós elmésségeiből: komolyan kerül nekem
és fogadást ajánl, hogy ha én kimutatom azt, miszerint a „nők
az alkotmányban“ című vigjátékának „pompás“ kávézási és
sugási jelenetei máshonnan vannak merítve: ő fizet 1000 ftot;
ellenkező esetben, ha ezt bebizonyítani nem bírom, fizetek 100
ftot én.

Hogy az éleclap elleni komoly polemizálást maga egy
éleclapszerkesztő inaurálja: ez bizonyosan onnan van, mert
érzi mily nevétséges. Ah! — mondja magában Tóth ur—
retíral az ipse.

Nem retírálok.

Őn, anélkül hogy meggyőződött volna róla, ép oly izléses
mint elmés folytonosságban, rajzban és szóban variálta e szép
themát: „a Borsszem Jankó subvenciót huz.“ Sohasem jutott
eszembe komolyan kérni számon öntől e gyanúsítást. Gond-
oltam, és tán némi joggal, hogy öntől nem telik jobb élcz.
Egyszer azonban, (még akkor midőn jelenlétével szokta volt
díszíteni a kis „pecsovics klubot“) fogadást ajánltam önnek,
hogy ennek a szegény, csak a kormány jóvoltából tengődő
„Borsszem Jankónak“, mindenesetre van 1030-rel több előfizetője,
mint az ön paratlan, a népszerűség által hordozott fényes „Bolond
Miskájának.“ Őn tanak jelenlétében fölvetta a keztyűt s
midőn a fogadás beváltására került a sor: puerilis, fogyatékos
argumentumokkal ütötte el, tréfára csavarította a dolgot,
szóval: megugrott előte. Én a velem született számalomból, mely-
lyel a gyengébbek iránt viseltetni szoktam — abban hagytam
az egészét s még azt sem vettem öntől rossz néven, hogy, a
mint illeté volna, nem az ön saját lapjában retíralt
előlem, hanem az enyimbén, melynek vendégszerető hasáb-
jait a kiöntött ürgének megnyitottam. Hogy azután is lábamba

harapott, ez, úgy látszik, ürge-természet. De én megmaradok
nag lelkűnek, és, noha rég leforgott a kifizőt határidő, **főntar-
tom e fogadást most is.** Hogy valami fogástól ne tartson ön-
nek gyanakvó ártatlansága: nem az akkori, hanem a mai
létszám alapján ajánlom a megújított fogadást, tehát csaknem
három év után, mely idő alatt az ő szellemdús „Bolond Mis-
kája“ bizonyosan ép oly arányban erősödött meg, mint gyarapo-
dott ön maga elmésségben és ildomban.

Ha tehát ön eléje áll a régen **„ceptált fogadásnak
és ezt váltja be előbb; ha be tudja bizonyítani, hogy a
Borsszem Jankó más gyámolításából áll fen, mint abból,
melyben a magyar közönség részelteti: akkor állok én is
eléje az 1000 frtos jutalomnak, akkor én is befogom bizo-
nyítani azt — hogy az a „pompás“ sugási jelenet, mely önnek
legujabb dícsőségét képezi, és melyet oly büszke satisfactióval
emleget: bebizonyítom, hogy e drága gyöngyszeme elárvult vig-
játék-irodalmunknak nem az ön elméjének oceánjában termett.**

Majd megvállik, kettőnk közül ki fizet aztán „rágalmazási
nyelvvaltságdíjt?“ — mint oly díszesen és poétai zöngemmel
fejezi ki magát.

Különbén nem is tudom, miért polemizálok én Tóth ur-
ral? — mikor azon felszólítás alatt csak „a nők az alkot-
mányban szerzője“ című aláírást látok. De alapos gyanum
lévén, hogy a „nők az alkotmányban“ című vigjáték szerzője
maga Tóth ur, nem pedig, mint állítják, az ön kis fia: önhöz in-
téztem e választ.

Maradtam őszinte sajnálkozással „üröcsese“:

P e s t, 1871 apr. 14.

sz „a nők az alkotmányban“ című

vigjáték szerzője ellen kiadott élecek szerzője.

Á p r o p o s. Mikor lesz a határidő? Csak ne a második
jubileumig kérem, mert azt, tartok tőle, egyikünk sem
é. i meg.

Qui supra.

Tulajdonos és felelős szerkesztő: CSICSERI BORS

(két sas-utca 24-ik sz.)

Az első és legnagyobb bécsi férfiruha raktárban

Pesten, Kristóftér 2. sz, 1-ső emelet a „Nagy Kristófhhoz“

a legfinomabban kiállítva és legnagyobb választéku mennyiségben, a legolcsóbb áron kaphatók:

Oszi felöltők	10—35 frt.	Teremi öltözetek	22—45 frt.
Oszi öltözetek	22—45 frt.	Vadász kabátok	8—22 frt.
Oszi kabátok	10—35 frt.	Havellók	18—50 frt.
Téli kabátok	11—60 frt.	Utazó gubák	12—35 frt.
Tiszti zubbonyok	7—20 frt.	Városi bundák	35—200 frt.
Pongyola öltönyök	9—25 frt.	Utazó bundák	36—150 frt.

☛ Vidéki megrendelések a legnagyobb pontossággal teljesítetnek. A nem alkalmas
ruhák kifogás nélkül visszavételnek.

WELISCH ADOLF

Bécsben, Mariahilf 57.

Pesten, Kristóftér 2.